

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a 2007. augusztus 8-i C(2007) 3893 bizottsági határozat – amellyel az alperes pénzügyi kiigazítást végzett az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) a felperes számára a „Telematikus terek hálózata Nápoly városa számára” című projekt megvalósításához nyújtott támogatás tekintetében – megsemmisítésére, valamint az e határozatból eredő károk megtérítésére irányul.

A megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztására a felperes az alábbiakra hivatkozik:

- A határozat illogikus és meg nem felelő jellege, valamint a ténybeli és jogi alapok teljes hiánya a határozatban, mivel a Bizottság önkényesen nem vette figyelembe azon (alaki és lényeges) paraméterek összességét, amelyeket a 4253/88 rendelet 24. cikke megfelelő alkalmazása céljából kellett volna értékelnie, így a megállapított, és a felperesnek felrótt szabálytalanságok fennállására vonatkozó értékelése orvosolhatatlanul téves.
- A szabálytalanságnak a 4253/88 rendelet 24. cikkében szereplő fogalma téves értelmezése és alkalmazása, mivel a felperesnek felrótt tények nem tartoznak a pénzügyi támogatás jellegét vagy megvalósítási feltételeit érintő „lényeges módosítások” fogalmába, sem pedig a közösségi költségvetés tekintetében „tartozatlan fizetések” kategóriájába.
- A Bizottság felelőssége a projekt kezdeti késedelme tekintetében, mivel, jóllehet a projekt megkezdésének és a költségek elfogadhatóságának időpontja 1997. július 1-je volt, a finanszírozási megállapodást a Bizottság csak 2007. július 14-én hagyta jóvá, és erről a Comune di Napolit 2007. július 25-én értesítette.
- A költségek elfogadhatóságának értékelése tekintetében nem vették figyelembe azt a héthónapos időszakot, amelyet a Bizottság a projekt felperes által kért módosításának jóváhagyására fordított.
- A Bizottság téves következtetése azon tény vonatkozásában, hogy az azbeszt megtalálása, és az eltávolításából eredő késedelem nem minősül *vis maiornak*.
- A Tribunale Amministrativo Regionale (regionális közigazgatási bíróság) ítélete felfüggesztő hatályának téves korlátozása a 2001. augusztus 2-a (az ítélet meghozatalának napja) és a

2001. december 5-e (a Consiglio di Stato másodfokú ítéletének a felperessel történő közlése) közötti időszakban, továbbá mivel a hivatkozott időszakot csak a felfüggesztés tárgyát alkotó informatikai berendezések szállítására vonatkozó közbeszerzési eljárás keretében kibocsátott számlákra korlátozta.

- Az arányosság elvének megsértése, mivel a Bizottság egyáltalán nem vette figyelembe a támogatás összegének csökkenésekor a felperes jóhiszeműségét magatartásában, a (vélt) szabálytalanságok elhanyagolható jellegét és súlyát, végül pedig azt a körülményt, hogy a felrótt tények felelősségét részben magának a Bizottságnak kell tulajdonítani, részben pedig *vis maior*ból eredő okoknak.
- Az indokolási kötelezettség megsértése, mivel a határozat nem állapítja meg, hogy a felrótt szabálytalanságok miért minősülnek „lényegesnek”.
- A kártérítést illetően a felperes arra hivatkozik, hogy, még ha a Bizottság magtartása nem is minősülne jogellenesnek, e magatartás mégis kárt okozott. Különösen a visszafizettetésre vonatkozó határozat okozott előre nem látható és kivételes károkat, különösen azt figyelembe véve, hogy a projekt megvalósítása sikeres volt, és maga a Bizottság is üdvözölte azt.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. szeptember 5-i végzése – ReckittBenckiser kontra OHIM

(T-2/05., T-3/05., T-49/05., T-118/05. és T-119/05. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(2007/C 283/74)

Az eljárás nyelve: angol

Az első tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 69., 2005.3.19.